

Algemene Beschouwingen PvdA Voorschoten

10 november 2016

Vanavond wil de PvdA het hebben over onzichtbare zaken: Goede zaken die onzichtbaar blijven. Voortgang die onzichtbaar blijft. En mensen die onzichtbaar blijven. Ik begin met mensen, want mensen zijn het belangrijkste.

Bij het geven van zorg gaan we in Voorschoten in de eerste plaats uit van de eigen kracht van mensen. Het is geen geheim dat er mensen zijn die niet zelfredzaam zijn. Die bieden wij vanuit de gemeente een helpende hand. Maar bereiken we wel iedereen die zorg nodig heeft? Blijven er niet te veel mensen onzichtbaar?

De PvdA vreest van wel. Wij komen in deze begroting te weinig beleid tegen dat erop gericht is dat we ons meer om elkaar bekommeren. Want dat is de participatiesamenleving: naar elkaar omkijken, voor elkaar zorgen en je met elkaar verbinden. Hoe kijken wij om naar zorgmijders? Mensen met psychiatrische problemen of andere complexe problematiek die niet bij ons bekend zijn? Mensen zonder vaste verblijfplaats? Waar kijken wij om naar de mensen die niet eens weten voor welke zorg bij de gemeente kunnen moeten aankloppen? Hoe worden bijvoorbeeld ook vluchtelingen hierin begeleidt?

Als je je zelf niet meldt, blijf je onzichtbaar. Dat moet anders. We moeten ons als gemeente inspannen voor een verbonden Voorschoten. Een Voorschoten waar iedereen meetelt. Hoe verbinden we de mensen die achterblijven met de zelfredzame burger die het goed redt in de participatiesamenleving?

Een ander punt is: we weten wie we nu helpen, maar weten we wat we kunnen verwachten de komende jaren? Het college stelt voor een éénjarig overschot op de zorgbudgetten af te romen. Dit vindt de PvdA puur gokken. En de raad heeft al besloten dat er in Voorschoten niet gegokt mag worden. Hoe weten we dat dit overschot niet voortkomt omdat te veel mensen die hulp hadden kunnen gebruiken voor ons onzichtbaar zijn gebleven? Hebben we een goede analyse op basis van demografische en sociaaleconomische gegevens op basis waarvan we vaststellen waar dat overschot precies vandaan komt? Hebben we ook prognoses en daarop gebaseerde scenario's die aangeven hoeveel mensen we verwachten te helpen in de komende jaren? Gok niet met zorggeld. Gebruik het om de samenleving sterker te maken.

Hoe gaan wij om met werkzoekenden die voor ons onzichtbaar zijn? Wat doen we bijvoorbeeld met niet-uitkeringsgerechtigden? Bereiden we ons voor op de komst van statushouders die wellicht geholpen moeten gaan worden? Hebben wij zicht op de werkzoekenden van de toekomst en hun eventuele problemen, zoals schoolverlaters? Uit de begroting lijkt het erop erg op dat de gemeente erg reactief te werk gaat en zelf weinig nieuw beleid ontplooit om onze inwoners nu en in de toekomst volledig te kunnen laten meedoen.

Een heel ander punt: Beresteijn. Het project zou een positieve bijdrage gaan leveren aan het leef- en zorgklimaat in Voorschoten. Hoe staat het ermee? Voortgang op dit project blijft helaas onzichtbaar. We maken ons zorgen dat die onzichtbaarheid het gevolg is van stagnerende voortgang. Wij zien dit project graag voortvarend uitgevoerd.

Dat geldt ook voor het eindelijk opknappen van de Leidseweg-Noord. Dat is hard nodig. Waar het geld vandaan moet komen, is nu ook nog onzichtbaar, maar dat het er moet komen, staat voor de PvdA vast. Goed onderhoud aan infrastructuur en de openbare ruimte is een kerntaak van de gemeente!

Een andere kerntaak voor de gemeente is het verantwoordelijk omgaan met ons milieu; met duurzaamheid. Sinds de PvdA hiertoe in 2007 het initiatief nam, is het streven naar meer duurzaamheid ook in gemeentelijk beleid vastgelegd. De schadelijke gevolgen van menselijk gedrag op onze aarde zijn te lang onzichtbaar gebleven, maar zijn dat al een tijd niet meer. Het nieuwe milieubeleidsplan dat we in 2017 gaan opstellen, zal wat de PvdA betreft zichtbare en meetbare ambitie tonen. Voor echte ambitie moeten we wel regionaal en zelfs bovenregionaal samenwerken. Voorschoten redt dit niet alleen. Hoewel een milieustraat misschien kan bijdragen op dit gebied, vindt de PvdA dat dat niet midden in de Dobbewijk thuishoort.

De Duivenvoordecorridor. De PvdA had deze, net als de meeste mensen in deze zaal, de wens om hem zo groen mogelijk te houden. Had dat redelijkerwijs gekund? Nee. Wat daarbij in deze discussie tot nu toe wel nog te veel onzichtbaar bleef, is het feit dat de Duivenvoordecorridor een stuk opener en groener zal zijn dan hij was. Dat is een goede zaak. In onze teleurstelling dat we niet alles konden bereiken wat we wilden, zijn we soms blind voor wat we wél hebben bereikt.

Een ander dossier waar wensen en mogelijkheden op gespannen voet met elkaar leven, is de Multifunctionele Culturele Accommodatie. Hoewel een goed amendement van de CDA-fractie het leed enigszins de afgelopen raad heeft verkleind, blijft de PvdA van mening dat dit project fundamenteel verkeerd wordt aangepakt. Voor wie bouwen we de accommodatie? Voor onze inwoners! Dit project was bij uitstek een kandidaat voor burgerparticipatie. Een multifunctionele accommodatie, ook nog in het centrum, drukt voor decennia een stevige stempel op de gemeenschap. Om in de 21^e eeuw te besluiten dat je de gemeenschap dan niet actief mee laat praten, is vreemd. Maar dat je zelfs de betrokken organisaties niet in samenspraak met de gekozen volksvertegenwoordiging, deze raad, de eerste kaders wilt laten schetsen, maar dat je dat overlaat aan een zeer select aantal organisaties in samenspraak met een commerciële ontwikkelaar waarna de raad “ja” mag zeggen tegen een plan...het is de grootste stap achterwaarts die de PvdA in lange tijd heeft meegemaakt. De mening van onze inwoners wordt volledig onzichtbaar gemaakt.

Daarmee kom ik op burgerparticipatie. We hebben het er vaak over. Maar voor de meeste Voorschotenaren blijft het onzichtbaar. Wanneer kiezen wij er als raad een keer voor om een project aan de voorkant open te stellen voor serieuze burgerparticipatie?

Wellicht zegt het bestuurskrachtonderzoek dat we binnenkort met elkaar bespreken iets over burgerparticipatie. Wat de PvdA nu al vaststelt op het gebied van onszelf; het gemeentebestuur, is dat veel raadsleden het afgelopen jaar steeds vaker het uitdrukkelijke advies van het college in de wind sloegen; niet omdat ze er een andere politieke mening op nahielden, maar omdat feitelijke uitspraken van het college niet werden geloofd—maar ook niet hard werden weerlegd. De PvdA maakt zich in het kader van deze ontwikkeling lichte zorgen de bestuurscultuur.

Ik ontkom er niet aan, we bespreken immers de begroting, om over de financiën te spreken. De PvdA is niet onder de indruk van het dekkingsplan van het college. Zo’n anderhalve ton is beleid, de rest bestaat uit meevallers of komt uit de reserves. Zo blijft te veel onzichtbaar hoe we ervoor staan. De PvdA wil meer dekking door beleid. En geen dekking door de woonlastenbenadering.

De woonlastenbenadering is uniek in Voorschoten. Het is een truc, een politieke truc. Een truc om onzichtbaar te maken dat de lasten worden verhoogd. Een truc die een voordeel in de afval- en rioollasten die gewoon bij onze inwoners terecht hoort te komen via een extra verhoging van de OZB inneemt. Een truc waarmee we onszelf en onze inwoners voor de gek houden. Wees dan eerlijk en zeg: wij hebben meer inkomsten nodig, dus we verhogen uw lasten een beetje.

Ik sluit af met een hele simpele vraag aan het college over deze truc: als de rente weer gaat stijgen en daarmee de riool- en afvallasten ook weer omhooggaan omdat we ze conform ons beleid kostendekkend houden, zegt het college toe dan aan de raad voor te stellen de OZB-verhoging gelijktijdig weer terug te draaien? Of kiest u ervoor nu een lastenverhoging door te voeren en in de toekomst nog eens een keer?